

Converses i reunions

Tal com s'havia desitjat, ni el Primer Congrés no es va limitar a una sèrie d'actes acadèmics poc participatius, ni el Congrés no es va poder donat per acabat un cop finalitzada la sessió de cloenda.

En canvi, amb el Congrés, el debat que tantes vegades s'ha demanat des de la *Societat Catalana de Geografia* ha adquirit una plenitud i una dimensió noves. No s'ignora que això comporta un perill. Jacques Levy, l'any 1986, ja va assenyalar que «quan el debat públic s'empara d'una qüestió, aquesta es beneficia d'una valoració social important, però, al mateix temps, corre el perill de veure inflats alguns dels seus elements i deformats, elements que, finalment, esdevenen difícils de reconèixer».

Però sembla que la serenitat amb què el Congrés s'ha desenvolupat, i la serenitat amb què es desenvolupen les converses posteriors que s'estan mantenint, han permès evitar els perills citats abans. El debat s'ha ampliat, s'ha aprofundit i no ha perdut el seu rigor, al contrari, ha augmentat la seva profunditat i la serenor científica, i això, pel fet d'haver deixat de banda la passió, la improvisació i la superficialitat.

Ha estat reconfortant veure tants intel·lectuals de tantes procedències exposat amb ductilitat i amb precisió els resultats de recerques dutes a terme amb cura i perseverància. Ponents, comunicants, conferencians i relators feien un col·lectiu d'uns cent trenta estudiosos aplicats a l'anàlisi geogràfica.

En totes les intervencions no es feia res més que proposar l'única cosa que pot oferir la geografia: El seu valor real, personal, immers en un món on cada vegada més es consoliden les ciències de la societat (economia, sociologia, antropologia, ecologia, ciències polítiques, etc.).

A més, la col·laboració il·lusionada entre els participants de procedències «escolars» ben diferents (enginyers, arquitectes, psicòlegs, juristes, historiadors, economistes, tècnics del transport, ecòlegs, geògrafs del paisatge, demògrafs, urbanistes, geomorfòlegs, geògrafs del món rural, de la indústria, de les finances, de l'administració, etc.) permet creure que s'ha avançat molt en «el camí de la destrucció de l'imperialisme corporatiu» que ha resultat sempre tan nociu al desenvolupament ple de la ciència.

I això s'ha produït durant les sessions del Congrés, moment en què hom ja inicià converses per constituir grups de treball sectorials (de la didàctica de la geografia, de la geografia de la marginació, del creixement urbà a les ciutats mitjanes, etc.), i després, quan s'han valorat els resultats amb altres geògrafs i, també, amb responsables de l'administració i d'algunes institucions privades.

Un altre aspecte que cal assenyalar ha estat que el Congrés ha permès d'emprendre converses — i, en algun cas, de renovar-les amb més interès— amb grups de geògrafs de punts diversos de Catalunya i de més enllà dels seus límits administratius, a fi que els seus estudiosos i els de la *Societat Catalana* de Geografia que hi siguin interessats puguin efectuar treballs conjunts.

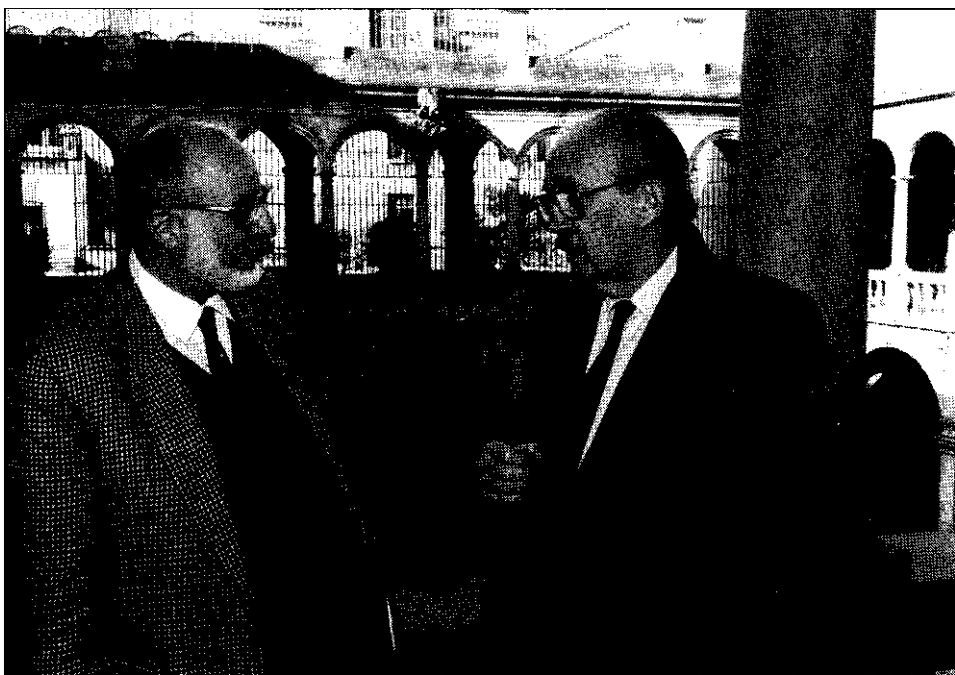
No hi ha dubte que si es sap mantenir aquest esperit de col·laboració i d'entesa i aquest sentit obert i fecund, els resultats que es poden obtenir han d'ésser per força molt interessants. No seran, és clar, els més petits dels reiximents del Primer Congrés Català de Geografia.

Però, així i tot, voldríem assenyalar alguns casos més especials de col·laboració, tals com la que ens han prestat les corporacions públiques: Ajuntaments de Cerdanyola, de Girona, de Lleida, de Manresa, de Palafrugell, de la Seu d'Urgell, de Terrassa, de Vic, de Vilanova i la Geltrú, i, de manera particular, de Barcelona, del Prat de Llobregat i de Sabadell; les Diputacions de Barcelona i de Tarragona; els Departaments de la Generalitat de Governació, de Cultura, d'Obres Públiques i Planificació Territorial, etc.

Voldríem indicar la importància de la labor de l'Institut Cartogràfic de Catalunya, que ha dedicat al Congrés un número especial de la seva revista, que ha organitzat l'exposició dels tres-cents anys de cartògrafs catalans, que ha disposat el montatge de les nou exposicions cartogràfiques, una a cadascuna de les ciutats on es presentaren els grups temàtics, i la cessió del material exposat als centres que hi col·laboraren (Ajuntaments, instituts, departaments universitaris...).

No es pot oblidar la contribució del Centre Excursionista de Catalunya que organitzà l'exposició del seu fons cartogràfic, del Centre de Recerques Culturals de la Diputació de Barcelona, del Centre de Lectura de Reus, dels Departaments de Geografia dels centres universitaris de Catalunya, i, és clar, la col·laboració de l'Institut d'Estudis Catalans.

El nostre remerciament engloba tots els que hem mencionat, de manera més general o més especial, i a tots els que han pres part al Congrés i als que s'hi han mantingut al marge i que, amb les seves crítiques han procurat que fossin esmenats alguns errors i que s'evitessin marrades innecessàries que, en alguns casos, haurien complicat de manera general la marxa normal del Congrés.

Les converses de Paul Claval i Lluís Casassas.

Rafael Pujol comenta el desenvolupament del programa.